



Н. Станевъ.

ЦАРЬ БОРИСЪ I СПАСЯВА НАРОДА ОТЪ ГЪРЦИ И ЛАТИНЦИ.

Кръщение. — Царь Борисъ разбралъ, че езическата вѣра е крива и опасна за народа, та решилъ да приеме християнската вѣра, като покръсти себе си и народа си. Но той се чудѣлъ, кого да избере кръстникъ. Този въпросъ билъ твърде важенъ и мжченъ. Българската държава се допирала до две голѣми християнски държави: на изтокъ въ Тракия — до Византия, а на западъ по рѣкитѣ Сава и Драва до — Германия. Другитѣ съседи на българитѣ били езичници, скитници и съвсемъ неуки.

Царь Борисъ дълго мислилъ. А византийцитѣ и германцитѣ се надваряли, кой да стане кръстникъ на българитѣ, защото всѣки отъ тѣхъ искалъ да привлече Бориса къмъ себе си и да го направи свой приятелъ и съюзникъ.

Презъ 864 година въ Тракия българскиятъ народъ билъ доста изплашенъ. Земята не родила жито и населението зело да страда отъ гладъ. Въ сѣщото време достигнало известие, че голѣма византийска войска настѣпвала откъмъ Одринъ въ Старозагорско, ограбвала и малкото жито, що намирала, па задигала и добитъка на селянитѣ.

Царь Борисъ събралъ войска въ Преславъ и излѣзълъ насреща на византийския императоръ Ми-